

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי ויקרא ו' אדר ב' תשס"ה

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 248

פנינים יקרים

ויקרא אל משה וכו' (א, א) אומר מרן הריב"ש שכל הרפואות למד מפסוק ויקרא אל משה, ע"י יחודים שהיה מייחד ומעלה השכינה אל מרת "אין" וממילא נתקן גם למטה.
ויקרא אל משה (א, א) ויקרא אלף ועירא יש לנו ללמוד ממשה רבנו שעל עצמו כתב ויקרא באלף ועירא כדי להמעיט את ערך עצמו - וכונן רצה עוד יותר לכתוב ויקר כדרך שכתוב בבלעם ואילו בכתיבתו על אשריך ישראל בפרשת ברכה כתב באלף רבתי.

וידבר ה' אליו (א, א) כל מה שקבל משה מפי הנבורה היה עבור ישראל כך הושוו ישראל למשה, אלא משה למד מפי הנבורה וישראל מפי משה.

אדם כי יקריב מכם וגו' (א, ב) הנה חז"ל ברפ"ק דחולין דרשו מן הבהמה להביא פושעי ישראל שדומין לבהמה שמקבלים מהם קרבן, ... מצינן נמי למדרש למעלייתא על הצדיקים נמוכי רוח וענוים אמר הקב"ה הואיל והשפלת עצמך תהא כמוני שאני גזר גזירה ואתה מבטלה כי נמוכי רוח כאילו הקריבו כל הקרבנות שנאמר וזחי אלקים רוח נשברה, הרי כי הנמיכות והענוה זהו עצמו קרבן יחשב.

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ב, יא) פירוש הרמז בשאור ודבש לגבהות שהם מרתיחים ועולים כמו הגבהות שמנביח לב האדם, והם דיני קטנות כי קמן רוצה להיות גדול והדין קופץ בראש, ואמר הכתוב לא תקטירו ממנו אשה לה' לעבוד ע"י גבהות, רק קרבן ראשית, ר"ל ראשית התקרבות להשי"ת מותר להיות בגבהות אבל אח"כ אל המוכח לא יעלו לרית נחוח כי אין נחת רוח לפניו יתברך שמו בגבהות ח"ו כי תועבת ה' כל גבה לב ודרשו חז"ל אפילו ככל שהוא.

פרשת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק, יש לדייק מדוע נאמר זכור "את" אשר עשה לך עמלק, מאי את, אלא שצריכים להתבונן מדוע העיו עמלק לבוא להלחם עם ישראל בשעה ששמעו עמים ודגון, אך משום שרפו ידיהם מן התורה והגיעו לומר היש ה' בקרבנו אם אין, לכך בא עמלק שהוא גימטריא ספק, והטיל ספק באמונה המתורה, וזהו זכור את הגורם למעשי עמלק ור"ל.

אשר קרך בדרך, עמלק רצה להכניס בהם שיעבדו את ה' במקרה (אשר קרך) ומההרגל, הפך כוונת השי"ת.

ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים, אתה יכול להיות עיף ויגע מתוך סיגופים ותענויות ובכ"ז לא להיות ירא אלקים.

תמחה את זכר עמלק וגו' בפרשת בשלח נאמר (שמות י"ז, יד) כי מחה אמתה, ללמדנו שהאדם צריך לעשות את ההשתדלות כפי כוחותיו ואח"כ עוזר הרבש"ע.

עמלק בא להטיל ספק באמונה, המנורה המרמזת לחכמה צריכים לתת בה שמן זית אך בלי שמרים ופסולת לזימן שהמה היהודי שהוא מקור החכמה יהי' ישר באמונתו בלי ספק.

פורים - מגילת אסתר

ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה (אסתר ב) מה ראה מרדכי לבלתי הגיד בעצמו למלך, שכל עצם קיום עם ה' הוא ע"י האחדות לכן בפשימות באנשים פרטיים אם יתחברו שני אנשים באהבה אמיתית כלב שלם שכל אחד רק יחשוב רק טובת השני ותועלתו באופן זה ממשיכים הנהגה זו מהשי"ת, לכן תפץ היה מרדכי לזכות את אסתר שהיא תגיד למלך בשם מרדכי.

כשנתבונן נמצא שניסי שלש רגלים היו לפני קבלת התורה משא"כ פורים היה כבר אחרי קבלת התורה והחטא שלא התבוננו בגודל חסדי השי"ת בהיותם בא"י כמש"כ (דברים כה) תחת אשר לא עברת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, לכן נגזר עליהם גלות כדי שיתבוננו וישובו וינאלו שוב.

במגילה נקראו ישראל רק בשם יהודים כי זה השם לעולם בישראל אפילו בדורות השפלים שכופרים בע"ז ומודים על האמת וזה בחינת יהודה שנקראו בני' על שמו, וז"ש והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה', וזהו שם יהודה ה' רומז על דלות ושפלות והל' עליו כל השם ע"י שחטה בשם השם.

אבוסס על שיחת פראיט זיטא אולא' שאחת תורה תפליח - האשק - , נכתב ע"י רש"י (אשכנזי ואתרליגס אקלסות).

חי חי יודך (המשך)

בעל כרחך אתה חי, מכיר הוא את הבעל כרחך כלומר את הבחירה, ומה היא הבחירה? ועצת ה' היא תקום להכיר תמיד את מציאות הבורא שהוא מציאות העולם מתוך ההכרה שהאדם תמיד בסכנה.

מכיון שהאדם צריך לעבור את הנאמר (שם קייט) טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד, לכך הוא מוכרח לעבור יסורים כי בלעדיהם אי אפשר לקנות את העולם אי אפשר לקנות מאומה, כי הקנין תלוי מהיכן ולהיכן היסורים הולכים, אם היסורים הולכים עם רבות מחשבות בלב איש בגלל שאינו מבין שעצת ה' היא תקום. בתוך היסורים האלו יחשוב האדם שמבשרי אחזה אלק (איוב י"ט) שהכאב אינו סתם כאב, הכאב נועד לעוררו משינה העמוקה שהיא בבחינת שינה כל שנותיו, הכאב מעוררו לדעת ולהכיר שגם שם ידך תנחני, היכן שאני כאוב גם אתה אתי רבש"ע, היכן אתה? אינני רואה אותך אינני שומע אותך חושך סביבי...

ועתה השאלה איך אני יכול להחזיק מעמד בכאלו כאבים, איך אני לא נהיה משוגע, מי הוא בעל הכח שנותן לי להחזיק מעמד את הרגע? החזקת המעמד באותו הרגע הוא בזה שכתוב גם שם ידך תנחני, מוכרח אני להאמין שאתה מנהיג אותי, מבשרי אחזה אלק האומר לי נכון כאבך גדול אבל ילדי אתה מחזיק מעמד, דע שיש לך בעל הבית, יש לך אמא שהיא מחזיקה אותך יש לך אותי, איך צריך לראות אותי איך צריך לשמוע אותי תתבונן בתוך עצמך ומבשרך תחזה אלק איך אתה יכול להחזיק מעמד בכאלו כאבים גדולים.

אין אדם שאינו עובר כאבים, אבל לאן מביא

ויפח באפיו נשמת חיים (בראשית ב' ו) מי נתן את רוח החיים? האדם אינו רואה את מי שנפח באפיו נשמת חיים. אלא שהאדם בזה שעבד על עצמו כל כך הרבה עד שמגיע שהחכמה שיש בו מראה את רוח החיים שהקב"ה נפח באפיו, ומה היא החכמה שלא נשבר כל הזמן ולא נתן את עצמו להשבר מהשטן, ומי הוא השטן? אני בעצמי במחשבות בהם אני תפוס, כשהאדם לא נכנע למחשבותיו גם במקום אליו הוא נפל. האדם התעקש ואמר את מה שדוד המלך אמר (תהלים קל"ט) גם שם ידך תנחני, במקום שאני שוכב במקום שאני עומד במקום ששם מחשבותי גם שם ידך תנחני. האדם זועק לרבש"ע ואומר: גם המחשבה הזאת אתה מכניס לי (גיבסו מיר אריין...) אתה נותן לו מחשבה אחת ואצלו הם נעשו להרבה מחשבות כמו שכתוב (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, מהמחשבה הזאת נהיה רבות מחשבות.

רבות המחשבות עומדים לפני בבחירה - ובחרת בחיים (דברים ו) האדם רוצה להשאר ברבות מחשבות ולשאול לשם מה צריך אני לחיות, רבוי המחשבות שוברים אותו אבל עצת ה' היא תקום כאשר האדם מתעקש ושובר את עצמו חורש בתוך מחשבותיו וצועק אל הרבש"ע אינני רוצה נהמא דכסופא, אתה לא בראת אותו לחינם, אתה אינך לץ ח"ו שתעשה ממני ליצנות, אתה מוכרח להראות לי את דרכך איך אעמוד ישר ואהיה בבחינת כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי (תהלים קל"א). כאשר האדם מתעקש עם מחשבותיו שיהיו אצלו בבחינת ועצת ה' תקום, אז מכיר את המציאות האלקי חי חי יודך. ואז נהיה הוא

לא ידברו לשון הרע משום שלא יהיה יצר הרע, נמצא שהעבודה שלנו הוא לא בשביל העולם הבא אלא בשביל העולם הזה, וכדי להכין את עצמו למשיח העבודה שצריך הוא עצמו שיכיר שיש בו מציאות שדרכו יש לו את החיות האלקי ואם האדם מאבד זאת ומזניח את עצמו והוא ביאוש לא יוכל אף פעם להגיע לתכלית בחינת משיח, כל פעם יורד יותר ויותר נהיה שבור נהיה משוגע או שנכנס לשעמום ואינו יכול להחליץ, ממש כל באיה לא ישובון (משלי ב יט).

התכלית של האנוש שתהיה בינינו אחדות כי אז אפילו אם אחד נופל חבירו מרימו, באיזה כח החבר מרימו? כי לא יתכן שהחבר יהיה בדיוק כמותו, לכל אחד יש המדה הרעה שלו. כך שאין לשניהם אותה מדה רעה, ובוה שהחברים מאוחדים אז יכול החבר שנאחו בו להוציאו ממצבו בכח זה שאין לו את המדה הנסיון היות שהוא בבחירה [נסיון זה תבוטל כאשר תהיה התגלות מלכותו על כל העולם] הסיבה שאינו יכול לעמוד בנסיון בגלל שכואב לו, מדוע כואב לו? היות שהוא "אין" ואין לו היכולת לעמוד בנסיון, אבל כאשר מכיר את ה"אין" ממילא שומע את עצמו מדבר איך אני מחזיק מעמד איך אני מקבל כח להתחזק אין זה בגלל שאני גדול אלא בגלל שיש רחמנות עליו, מי הוא הרחמנות? הסיבות! כמו החבר שבא לעזרתו ואם רואה איך שחי עם הסיבות הרי הוא חי עם מסובב הסיבות, הרי שהכאב מביא אותו ליסוד ה"אין" שיכיר מעצמו שהוא גולם וכשמכיר שיש בו חכמה ויש בו כח מוכרח להאמין שהוא מסובב כל הסיבות.

כאשר האדם מכיר את הסיבות שומע את המניעות בהכרה זו נהיה בדבקות, ודבקות זו

אותו הכאבים, האם הכאב מביא אותו ליאוש, מביא אותו לקנאה, כדברי דוד המלך (תהלים ס"ט) כי קנאת ביתך אכלתני, הקנאה אוכלת אותו, נדמה לו שאצל החבר יותר טוב, הוא יותר יפה, אז הוא מתחיל לדבר לשון הרע ונהיה ירוד ונהיה ביאוש ונהיה שבור. ודוקא אז הקב"ה משחרר את הכאבים שנותן לו ואומר לו: ילדי זכור מה עשית קודם לכן, נכנסת לגאווה ולכך או שאתה שבור לחתיכות או שאתה מחזיק עצמך לגדול. ככה אתה עובר שנות חייך יום אחר יום ולא זוכר את התכלית שסוף כל אדם למות.

האדם אינו יודע יום מותו לא צעיר ולא זקן, הרבש"ע הסתיר זאת כדי שהאדם יעשה תשובה, אחרת אף אחד לא ירצה לעשות תשובה, אבל האדם צריך לזכור שיבוא רגע שיצטרך לתת דין וחשבון לפני מי שברא אותו, ואז לא יהיה לו לאן לברוח, אז יהיה גלוי לפניו כל מה שעשה, בפיו יאמר את כל מה שעשה, אבריו שאתם חטא יעמדו ויודו על האמת, הבושה תהיה גדולה מאד, הכל גלוי לפניו הכל חשוף לפניו בין שהוא בעולם הדמיון ובין שהוא בעולם האמת, כל מה שעשה בעולם גלוי לפניו, ידו כתבה בעצמה הפנקס פתוח והיד כותבת. איך האדם יכול למנוע בושה כזאת בזה שלא ישבר מנפילתו, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא (קהלת ו) ומה היא הנפילה? ההכרה שאינו מסוגל לטפל בעצמו לבד והוא זקוק למשהו שיעזור לו "הער דארץ צו איינעם אנקומען" אבל לא שישבר!

בשעה שמשח יבוא ותתגלה מלכותו על כל העולמות לא יהיה שני אצל האדם, האדם יסתובב בעולם כמו שאנחנו מסתובבים אלא שלא יהיה תערומת (פאדרוס) אחד על השני,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי' קודם

248
T

הוא שומע שהחכמה מאין דהיינו שיש בו אין שנותן לו את הכח.

נקוט כלל בבריאה שאסור לאדם להשבר באף מצב יכול להיות הגרוע שבעולם שאין כזו בריאה של רע בכל זאת לא ישבר ויאמר: רבש"ע כמו שיכולתי לקלקל כך יכול אני לתקן, מהו הקלקול ומהו התיקון? להכיר איפה שקלקלתי אתה עמי כמו שכתוב (תהלים צ) עמו אנכי בצרה, היית אתי לפני שקלקלתי לא רצית שאני אחטא, אני לא עמדתי בבחירה, רצית שאני אמנע ואני לא נמנעתי וחטאתי, בכל זאת עמו אנכי בצרה - בכל צרתם לו צר, לכן אל לו לאדם להשבר, ואם איננו נשבר זוכה באותו שעה למדרגה גדולה כי הוא נמצא בשפלות גדולה ומכיר דרך השפלות את הגדלות של הרבש"ע כי מבחין שבתוך הנפילות הגדולות משהו מחזיק אותו וממילא מכיר את החיות של הקדושה בשלמות כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד (ברכות לד) ואז הוא שומע ומכיר מציאות הו"י ממש.

היא האמונה שמכיר היטב שהחכמה והכח אינו משלו הלא מצד עצמו הוא במצב של כל באיה לא ישובון ומצד עצמו הוא נמשך עמוק עמוק בתוך השפלות ועל ידי כך מגיע לשלמות השפלות, הכרת השפלות בשלמותו מביא את האדם לדרגה הכי גדולה, שמשפלותו מכיר את מציאות הבוית"ש מבשרי אחזה אלק.

בנענועים עם הלולב והאתרוג מנענעים קודם כלפי מעלה ואח"כ למטה להזכיר שהאדם אפילו שהוא גבוה שלא ישכח שהוא למטה, דהיינו שלא ישכח מהיכן אתה בא, מעפר אתה ואל עפר תשוב, אתה צריך לרדת לשפלותך, כי אפילו שמגיעים לדרגה הגבוהה ביותר צריכים להשאר בפחד שלא יאבד מחשבותיו מהיכן הוא בא ומי הוא בכלל, וכשחי באופן הזה הוא שומע ומכיר את בעל כרחך אתה חי כי הוא מכיר את הגולם שלו והחכמה מאין תמצא, והאין אינו הוא אלא בעל הכח של האין שלגבי האדם הוא בחינת גולם, כך שכל מציאות וכל דבר שיוצא ממנו

שהשמחה במעונם

הר"ר יצחק באב"ד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מרדכי שמואל באב"ד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מנחם מלר ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יהושע מלר ומשפ' להולדת הבת
הר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' לאירוס' הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' שניי 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 :פקס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

